

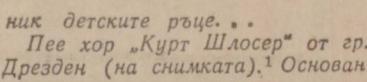
П. КАЙШАНОВ

Комплектуването на партийните учебни звена вече приключва.

Градското образцово читалище „Карл Маркс“ обзавежда стига на пропагандиста с подходящи табла, диаграми, диафильми, магнитофон, карти и други, които ще се ползват от партийните комсомолските, отечественофронтските пропагандисти или че

Рачо БЕНКОВ
секретар на ГК на БКП в Павликени.

фон-Орловец, Септ. слава — Ст. Костов, Доростол — Хр. Кърпачев, Локомотив (Пл) — Миньор, Спартак (Койн.) — Чавдар, Бенковски — Светкавица, Волон почива,

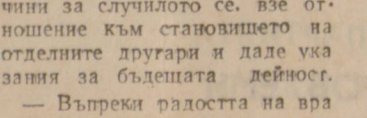

Гръмват ръкопляскания. Диригентът Вернер Мачке се обръща към публиката и скромно се усмихва. . . Едно момче, което започна като миньор, но крие в себе си талант. Родната му земя изпрати в Ленинград, Вернер завърши консерватория. Няколко

.. Нощта е спазла над причудливо примигащи със светляните си град. А над него се носис песента „Да живея мъртъ, .. да живеят хлябът и виното. „ На гърдите на всеки хорист потрпват закичени български рози, на всеки посетител тази вечер в просторния летен леатър на гърдите се белее гълъбчето на мира.

Да живее мирът, за да се
усмихнат момичетата на Саксо-
ния, децата на България, хо-
рата по целия свят. . .

Бл. ИОРДАНОВА
Снимки: Г. МУСИНСКИ

ИЗВОР

ВРАГЪТ разбра, че не
успя да разгроми отря-

Полицията — обектът на
Славо — отметнал пушката
стрелба. Славо разбра,
пистолетът му отказал да
веднага извади пушката

— Хо-ра-а! По-мо-о-щ! По-
о-щ!

където започваше нивата, се подаде отново сигнала, определен за сборно място. Свой

в. „БОРБА“
Стр. 2, бр. 115, 24. IX. 1966 г.

ожав, каквото можат — каза ни в клин, ни в ръкав нашият Стършел и дълбоко въздъхна. — Но койде време да се разберем! Вие сте великотърновски обител а аз съм си софийски жител. Затова Ви моля, приемото моето удоволение и преминете на другото въоръжение. Че много други оръжия бойни, подхождат на търновските стари войни. Затова си взехме жакета и отидант с крилата. С какво да ме смените да кажа точно не смея, но препоръчам да се разворите из музеи! ...

Такива едни приказки ни наприказва нашият дългогодишен верен боец другар Бате Стършел, че ни накарва да го гласаме, като че ли сме видели да се провалят кученя в селски магазин. Засекохме го в подпалника на рентген. От прегледа на мидрата му глава

и цялото му телосложение обаче се вижда, че той е здрав и чист, и както винаги. ... ПРАВИ! ...

Безспорно ние трябва да си намерим друго, нашене, великотърновско оръжие за борба с нередностите. Преревихме цялата бойна техника на Окръжния музей, но от всичко най — ни допадна СТРЕЛАТА. Калена в много битки, изстреляна по врага от високите бойници на Царевци, тя и сега ще ни свърши добра работа. Намазан върхът ѝ с ХУМОР и САТИРА, ние ще го насочваме към съвременните наши врагове, които все още дърпат назад. Бюрократизация, лентяството, карьеризмът и много други, ще си имат нова бела — НАШАТА СТРЕЛА! Да им е честита!

НАМАЗАН
С
ХУМОР
И
САТИРА

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

СИГНАЛ

Другари, деианията на лицето Вимпром Павликиенски стават все по-тревожни и по-тревожни. В последно време той така я удари на алкохолизъм, че огромните количества напитки, които поглъща в безднните си складове му се видяха недостатъчни, затова взе че построи още един нов склад за задоволяване на ненаситното си пиянство. Пиене, другари, ама това, което той направи наскоро е извън границите на търпението. Той така беше натаралинкал до козирката на новия си склад, че когато на същата махна кофража, подпорните греди под нея се изпонтрошиха. Сега този пиянчак иска да хвърли вилата върху Великотърновската проектантска организация, която е проектирала и изчислявала новия склад. Добре, дори и така да е, все пак, ако той не беше се напил до въпросната козирка, аз съм сигурен, че тя щеше да издържи въпреки лошите проектантски изчисления. Затова предлагам лицето Вимпром Павликиенски да се предаде на другарския съд и насилва да се направи въздържател.

ДОБРОЖЕЛАТЕЛ

ТРАЙ, БАБО, ЗА БУЧКА!

— Тичай, Иванчо, да купиш едно кило захар! ...
— Има време, бабо.
Как ще има време, бре калпазанино! Не видиш ли, че мръкна. ...
— Мръкнало-немръкнало, има време. Първо иди да видиш как на нашата гара Джулиница става товаренето на цвеклото за захарни заводи. Гараджите са създали такива условия за товарене на вагоните, че вместо по три се губят по 6-7 часа. Вагонът се докарва на таква неудобно за работа място, камините се нареждат на опашка и си губят скъпото време. Ако не ме мързеше, бабо, щях да си сметна по просто тройно правило какви загуби носи това чакане, когато автотранспортът в толкова необходим на стопанството за извозване на царевица, цвекло, домати и други подобни селскостопански произведения.

Затова, бабо, като имаш предвид гореказаното от мен, помисли само кога ще бъде натоварено всичкото цвекло, кога ще пристигне то в заводите, кога ще го направят на бучки захар, кога ще дойдат тези бучки в нашия магазин... Ей тогава и аз ще отида да ти купя.

Малък съм аз, ама ги разбирам тези неуредени работи.

МОСТРИ ОТ ПАНАИРА НА ПЪТ ЗА ПЛОВДИВ

— Брей, кой цвеклото ще прибира?...
— Трай, да свърши панаирът! ...

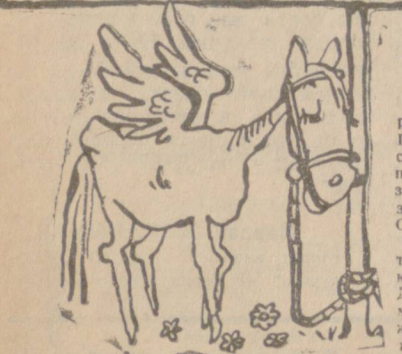
ЛЕНТИЯ

— Обиколи всичките палати — търсеше машина, краката му да клати. ...

В ПАНАИРНИЯ РЕСТОРАНТ

Келнерът:
— Искате чорба и един гювеч посен...
Чуждопоклонникът: Ресто! Искан Ви го внесо! ... Меркурий

1. X. 1966 ПРАЗНИК НА ПОЕЗИЯТА

ТАЗИ година беше чествувана стогодишнината от рождението на големия наш поет ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ. Затова и сега празникът на българската поезия ще мине под знака на тази годишнина и столица на поезията ще бъде родният град на Славейков — Травна.

Наскоро излезе книгата „И те са хора“ на родения във Велико Търново писател ИВАН БОГДАНОВ. В нея той ни разказва много трагични случаи из живота на най-видните български поети и писатели. „Човекът с бастуна“ е една от тях.

ЧОВЕКЪТ С БАСТУНА

ПЛАДНЕ наближава. В кафене „България“ е шумно, оживено. „Империата на суетата“ — както веднъж бе нарекл кафенето д-р К. Кръстев, за да оправдае неждането си тук, прилича на разроен кошер.

До големия прозорец към улицата „Левски“ е масата, дето обикновено сядат хората на „Мисъл“. Пенчо Славейков, Пею Яворов, Петко Тодоров. Пр тях се отбавят: Божан Ангелов и Цветан Радославов. От другата страна до прозореца към улица Аксакоев е масата на младите учени и общественици: Димитър Михалчев, Асен Златаров и Григор Чешмеджиев.

— Пенчо идва — предупреждава приятелите си шепнешком Петко Тодоров и се спуска да посрещне поета.

Уморен от пътя, Пенчо Славейков почти се отпусна в ръцете му. След като се намесва на стола и слага бастуна между краката си, поетът оглежда компанията и изпитва подхвърля:

— Как е имало диспут!

Божан Ангелов и Цветан Радославов гукно се споглеждат, Яворов разсеено продължава да пуши, а Петко Тодоров с безпокойство се взира в лицето на поета. Той изглежда уморен, отечен. В такива минути е особено изпитан.

Влиза Андрей Протич, облечен по последна мода с цветна бутоньерата. Спира за миг, а сетне с усмивка се насочва към една странична маса, дето е седнал млад човек с апатичен израз на лицето.

— Не могат да се търпят — подхвърля саркастично Пенчо, а пред хората се търсат също

КАЗВАТ, че в човешкия живот имало три важни събития — РАЖДАНЕ, ЖЕНИТБА и УМИРАЧКА. Но тъй като първото и третото по редица обективни причини човек не може нито да види, нито да започне, то затова второто си остава събитие № 1. За него (бракосъчетанието) се творят, че се за-

паметявало за цял живот или пък поне до развод. Затова в наши дни се прави всичко възможно този акт да преминат по възможно най-тържествен начин. Шом като ще се помни нещо, да има какво да се започне.

... Като тръгне онова ми ти шестве към свята (там, където няма още специални домове на младоженеца), като задумка она ми ти тъпан, та зацъпте от целия район мислят, че се открива ловният сезон. Вървиш ти, младоженеца, и сякаш отиваш при зъболекар. И ти е едно хем срамливо, хем радостно и весело на душата. Пред тебе, хваната под ръка от кума, ситни премеената ти избраница и въпреки че ѝ стискаш новите бели обувки, тя стъпва като по пружинен крават и се чувствуваш на деветото небе. В общината празнично подрежданата стая за бракосъчетанието не може да побере сватбарите, но и от коридора се чува хубавото слово на председателя, казано така, че те хванца за сърцето. Първо усещаш леки трпки на щастие, които

постепенно се засилват и когато работата опре до подписи, завръзкулатка, която винаги слагаш в края на „министерския си“, вместо да я въртиш сега надолу, ти я върнеш нагоре като байрак и ти се иска всички да видят, че се жениш и си взимаш добра другарка в живота. После идва настъпването по новите трандафори, сладкото „горчице“, смеха, черпните и така дорде осмъхнеш. Изобщо хубава процедура, която ти се иска да повториш поне десетина пъти, за да я започнеш по-добре.

Добре, ама това хубаво е да кажем в нашия, във вашето село.

А ето как в село Градина на една сватба риба път им мина. ... Любил са двама души-млади. От практика обаче знаем, че и любовта си има граници. Та и те значи дошли до последната ѝ фаза — женитбата. Разчетали се хората, по буличинска и зетговинска линия. Започнали голямото приготвяне. Бъдещият „дядо“ не забравил и най-важното — предварително три

пъти да предупреди заместник председателя на съвета в селото Георги Бобев Георгиев, че както обикновено е прието и те в неделя ще вдигнат голяма сватба. И заместник-председателят един вид да бъде на поста си за бракосъчетанието.

Дошла неделята и всичко започнало по реда, който описвахме в началото. Тръгнало сватбеното шествие към свята, задумкали тъпаните, изпоплашили се зайците, потекла сливовата ракия и само ... заместник-председателят го нямало, на поста си. Бре тук зам. председателя, там зам. председателя — никъде го нямало. Пред заключения съвет се виждат хора и танци, стискат новите обувки забудената в бяло булка, нетърпеливият зет си брише потното чело и изобщо рези за цялото село.

Най-после следотърсачи с кола хванали дърпата на зам. председателя. Запладнал се той край спокойните води с въдица в ръка и не се поддал на молбите на сватбарите.

— Моето решение — казал той, — не подлежи на обжалване.

Аз съм на риболов и няма закон в нашата страна, който да ме накара да работя в неделя.

И заместник-председателят мълкнал като риба, като дал да се разбере, че няма да мръдне от мястото си.

И все пак младите, за да останат с добър спомен от събитието № 1 на своя живот, били откарани да сключат граждански брак в Полски Сеновец. Сега в село Градина много се говори около този случай. Остава само да проговорят и заместник-председателят на съвета Георги Бобев, за да видим знае ли, че в нашата страна има и други закони — човешките.

НА ФУТБОЛНИ ТЕМИ

ИТАКА, драги радионителите, от слязана-зеления стадион в град Лясковец ви предавам крайно безинтересна беседа между мен и естия „Автозвни“ и отборът на Масларево.

В момента „Автозвни“ води с пет гола. Опасно положение пред вратата на Масларево! Вратарят с изумителен плюж се хвърля към ... съдбата, измъкна свирката от устата му и я хвърля далеч, далеч. ... някакъв изляскоските лозя. Съдбата продължава да свири на кавал.

... Нова опасност за ... съдбата. Систематичен помер 2 се впуска в кидриор, алже в оните съдбата, рита го с предна кожата и много, много майсторски успява да го опинте.

... Изгонен е играч от Масларево.

Целият отбор набира сили и се впуска в бисна атака срещу ... съдбата. Притиснат до тях линията, той го удри на 100 метра гладко бягане. Отборът е по петите му. ГОЛИ ГОЛИ! ... Изниетите, че не сме видели добре. Реферът е все още облечен в дрехите си, но е така раздърпан от нанесения му от масларевци побой, че и Окръжната секция по футбол не може да го поведе.

... И така, драги радионителите, дълбоко в полето на Масларево на мястото си е само състезател с № 3, който не взима участие в побой. Вяр-

ваме, че и останали побойници ще се откажат от тях си номера след като бъдат поставени на местата си.

ДОЧЕТЕНЕ

ТЪРСИ СЕ изгубеното по време на срещата Дебелец — Стражница от съдните Илия Йорданов, Йордан Христов и Илия Друмен специално писмо, с което се забранява на съдия да вечерни или вземат участие в банкет на мяста, където са свирели срещи.

Банкетът, даден от победилата в този мач отбор на Дебелец, на който са хванали и свирбали споменатите съдници, ще се повтори специално за ония, който намери писмото. Да му е сладко!

ФАЛ

УНИВЕРСИТЕТ

На тия, що в любовта се бяха удисали и сега от ново презаписали.